

2010. május 7-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Észt Köztársaság

(C-227/10. sz. ügy)

(2010/C 209/24)

Az eljárás nyelve: észt

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és J.-B. Laiguelot, segítőjük: A. Salumets vandeadvokaat)

Alperes: Észt Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észt Köztársaság — mivel a (bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló) 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke a) pontjának és 6. cikke (1) és (3) bekezdésének átültetéséhez szükséges jogszabályi rendelkezéseket nem megfelelően fogadta el — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság az Észt Köztársaságit kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2. cikk a) pontja első franciabekezdésének hiányos átültetése

A Bizottság szerint a környezetre gyakorolt hatások vizsgálatáról és a környezetvédelmi vezetésről szóló észt törvény (Keskonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimise seadus, KeHJS) 31. §-ában lefektetett fogalom meghatározás tágabb, mint az irányelv az irányelv 2. cikke a) pontjának második franciabekezdését illetően, azonban attól szűkebb az első franciabekezdést illetően, mivel nem foglalja magában azon terveket és programokat (azok környezetre gyakorolt esetleges hatásaival együtt), amelyeket hatóság dolgoz ki, de amelyeket nem jogi aktussal fogadnak el. Ezáltal az észt nemzeti törvény szerint lehetséges, hogy azon terveket és programokat, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján kell kidolgozni (noha az észt törvény ezen, az irányelvben felállított feltételt nem írja elő), a környezetre gyakorolt hatásaik tekintetében nem kell megvizsgálni.

Az irányelv 6. cikke (1) bekezdésének átültetésének hiányosságairól

A Bizottság úgy véli, hogy a KeHJS 37. §-a (2) bekezdésének 3. pontjában felállított követelmény, miszerint közzé kell tenni vagy a tervtervezetet, vagy csak a keretadatokat, nem felel

meg az irányelvnek. Általában a stratégiai tervezési dokumentumra vonatkozó keretadatok túlságosan általánosan vannak megfogalmazva, és nem teszik lehetővé a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt valamennyi hatás megállapítását és értékelését.

Az irányelv 6. cikke (3) bekezdésének hiányos átültetése

Az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése egyértelműen megfogalmazza azon kötelezettséget, hogy ki kell jelölni azokat a hatóságokat, amelyeket a tervek és programok megvalósításának környezeti hatásai valószínűleg érintenek. E rendelkezésre utal a 3. cikk (6) bekezdése, az 5. cikk (4) bekezdése és a 6. cikk (1) és (2) bekezdése is. A KeHJS 36. §-ának (3) bekezdése és 35. §-ának (4) bekezdése ugyanazon konzultálandó hatóságokat sorolja fel (a Szociális Minisztérium, a Kulturális Minisztérium, a Környezeti Minisztérium, a Környezeti Hivatal vagy a helyi önkormányzat valamely szerve), az észt törvény azonban nem követeli meg más hatóságok konzultációját. Ez azonban azt jelenti, hogy nem áll fenn általános követelmény minden olyan hatósággal való konzultációra, amelyeket konkrét környezeti felelősségük folytán a tervek és programok megvalósításának környezeti hatásai valószínűleg érintenek. Ezenkívül a KeHJS felsorolt paragrafusai alapján nem világos, hogy az említettekén túl mely hatóságokkal kell még konzultálni. A Bizottság szerint az észt törvény nem egyértelmű, és az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti hatóságok kijelölése során túl nagy a választási szabadság. Lehetséges, hogy a tervek és programok megvalósításának környezeti hatásai valószínűleg érintenek más hatóságokat is. Még ha az észt törvény elő is írja, hogy adott esetben más hatóságokkal is lehet konzultálni, fennáll annak a lehetősége, hogy azokkal akkor sem konzultálnak, ha a tervek és programok megvalósításának környezeti hatásai valószínűleg érintik őket, mivel ebben az esetben nem áll fenn konzultációs kötelezettség.

⁽¹⁾ HL L 197., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 157. o.

A High Court of Justice (Chancery Division) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Union of European Football Associations és British Sky Broadcasting kontra Euroview Sport Ltd

(C-228/10. sz. ügy)

(2010/C 209/25)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Union of European Football Associations (UEFA),
British Sky Broadcasting Ltd.

Alperes: Euroview Sport Ltd.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Jogellenes eszköz

- a) Ha a feltételes hozzáférést biztosító eszközt a szolgáltató vagy annak hozzájárulásával más gyártja, és azt a védett szolgáltatáshoz való hozzáférést bizonyos körülmények fennállása esetén lehetővé tevő korlátozott engedélyhez kötve értékesítik, a 98/84/EK irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköznek” minősül-e az eszköz akkor, ha azt a védett szolgáltatáshoz az engedély által nem fedett helyen, módon vagy személy által való hozzáféréshez hozzák forgalomba?
- b) Mi a jelentése az irányelv 2. cikkének e) pontjában szereplő „tervezett vagy kialakított” [helyesen: tervezett vagy átalakított] kitételnek?

2. Érintettség

Ha a szolgáltató audiovizuális tartalmat közvetít kódolt formában más szolgáltatónak, amely aztán e tartalmat feltételes hozzáférés alapján sugározza, mely tényezőket kell figyelembe venni az első szolgáltató érdekeinek a 98/84/EK irányelv 5. cikke értelmében vett érintettsége megállapításakor?

Így különösen:

Ha az első vállalkozás audiovizuális tartalmat (amely képi anyagból, háttérhangból és angol nyelvű magyarázó szövegből áll) közvetít kódolt formában más vállalkozásnak, amely a közönség számára sugározza ezt az audiovizuális tartalmat (amelyhez az saját logóját, valamint egy kiegészítő magyarázó hangfelvételt tesz hozzá):

- a) A 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja és a 89/552/EK irányelv⁽²⁾ 1. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsorszolgáltatás”-nak minősülő védett szolgáltatást képez-e az első vállalkozás általi közvetítés?
- b) Szükséges-e az, hogy az első vállalkozás a 89/552/EK irányelv 1. cikkének b) pontja szerinti műsorszolgáltató legyen ahhoz, hogy a 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsorszolgáltatás”-t képező védett szolgáltatás nyújtójának minősülhessen?

c) Úgy kell-e értelmezni a 98/84/EK irányelv 5. cikkét, hogy az polgári jogi kereset benyújtását teszi lehetővé az első vállalkozás számára a műsor második vállalkozás által sugárzott formájához való hozzáférést biztosító jogellenes eszközöket illetően,

(i) vagy azért, mert úgy kell tekinteni, hogy az ilyen eszközök a sugárzott jelek által hozzáférést biztosítanak az első vállalkozás saját szolgáltatásaihoz;

(ii) vagy pedig azért, mert az első vállalkozás a védett szolgáltatások nyújtója, amelynek érdekeit érinti a jogsértő tevékenység (hiszen az ilyen eszközök engedély nélküli hozzáférést biztosítanak a második vállalkozás által nyújtott védett szolgáltatáshoz)?

d) Befolyásolja-e a c) kérdésre adott választ az a körülmény, hogy az első és a második szolgáltató más dekódoló rendszereket és feltételes hozzáférést biztosító eszközöket használ-e?

3. A 2001/29/EK irányelv⁽³⁾ 6. cikke — Műszaki intézkedés

Olyan körülmények esetén, amikor:

(i) a műholdas közvetítés szerzői jogi műveket tartalmaz,

(ii) a műsort kódolt formában továbbítják,

(iii) csak a műholdas műsorsugárzó előfizetői általi hozzáférés érdekében,

(iv) az előfizetőknek egy dekódoló kártyát biztosítanak, amely lehetővé teszi számukra a műsorhoz való hozzáférést;

a) A kódolás „műszaki intézkedésnek” minősül-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmében? Ha igen, akkor egyúttal „hatásosnak” is minősül-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmében?

b) Egy olyan dekódoló kártya használta, amelyet a műholdas műsorközvetítést végző szervezet azért értékesít ügyfelének előfizetési megállapodás alapján valamely tagállamban, hogy az egy másik tagállamban hozzáférjen a sugárzott műsorokhoz és szerzői jogi művekhez, a fenti műszaki intézkedések „megkerülésének” minősül-e, ha a műsorsugárzó szervezet nem járul hozzá a dekódoló kártya ilyen használatához?

c) Azt a kereskedőt, aki dekódoló kártyákat importál egy másik tagállamba és azokat ott eladásra és használatra hirdeti, olyan készülékek importőrének vagy hirdetőjének, illetve olyan szolgáltatások nyújtójának kell-e tekinteni:

(i) amelyeket a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmében a hatóságok műszaki intézkedés megkerülése céljából kínáltak, reklámoztak, illetve forgalmaztak?

(ii) amelyek a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmében a hatóságok műszaki intézkedés megkerülésén kívül számottevő gazdasági jelentőséggel vagy céllal nem rendelkeznek?

(iii) amelyeket a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében elsősorban a hatóságok műszaki intézkedés megkerülésének lehetővé tétele, illetve megkönnyítése céljából terveztek, gyártottak, átalakítottak, vagy szolgáltatottak?

d) A fenti körülmények kívül esnek-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikkének alkalmazási körén azért, mert rájuk a 98/84/EK irányelv különös rendelkezései vonatkoznak?

4. Többszörözési jog

Ha (i) a dekódoló egység memóriájában, vagy (ii) film esetében a televízió-készülék képernyőjén egy adott film, zenemű vagy hangfelvétel (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a teljes művet többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el:

a) Azt a kérdést, hogy ezeket a műveket részben vagy egészben többszörözték-e, a nemzeti szerzői jogi szabályozás alapján kell-e eldönteni (mármint azon rendelkezés alapján, amely meghatározza, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözésének), vagy pedig a 2001/29/EK irányelv 2. cikkének értelmezése segítségével?

b) Ha a 2001/29/EK irányelv 2. cikkét kell értelmezni, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a műveket a hivatkozott cikk értelmében többszörözték-e?

c) A 2. cikkben szereplő többszörözési jog kiterjed-e a televízióképernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?

5. Önálló gazdasági jelentőség

a) Úgy kell-e tekinteni, hogy a mű a műholdas televíziózási dekódoló egységben vagy a dekódoló egységhez kapcsolt televíziós képernyőn létrejövő ideiglenesen elérhető másolatai — amelyek egyetlen célja a mű jogilag egyébként nem korlátozott felhasználása — a 2001/29/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti önálló gazdasági jelentőséggel bírnak amiatt, hogy a jogosult csak e másolatok alapján követelheti a jogainak használatáért járó ellenszolgáltatást?

b) Befolyásolja-e az 5a) kérdésre adott választ az, hogy (i) az ideiglenesen elérhető másolatoknak van-e saját értéke, vagy hogy (ii) az ideiglenesen elérhető másolatok kis részét olyan mű vagy más tartalom képezi, amely a szerzői jog megsértése nélkül is felhasználható, vagy hogy (iii) a jogosult másik tagállamban levő kizárólagos engedélyese már kapott ez utóbbi tagállamban ellenszolgáltatást a mű felhasználásáért?

6. Vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítés

a) A 2001/29/EK irányelv 3. cikke értelmében vezetékes vagy vezeték nélküli úton nyilvánossághoz közvetítettnek minősül-e az a szerzői jogi védelem alatt álló mű, amelyet vendéglátóipari egységben (például bárban) műholdas adóról fognak, és azt ezekben a létesítményekben a jelenlevő közönség számára képernyő és hangszórók segítségével közvetítik, illetve mutatják be?

b) Befolyásolja-e a 6a) kérdésre adott választ, hogy

(i) a közönség tagjai a műsorszolgáltató által elérni kívánt közönségtől különböző, új közönséget képeznek (ebben az esetben azért, mert az egyik tagállam belső piacára szánt dekódoló kártyát más tagállam kereskedelmi közönsége tekintetében használják);

(ii) a közönség tagjai nem minősülnek a nemzeti jog szerint fizető közönségnek;

- c) Ha a b) pontban szereplő bármelyik részkérdésére igenlő választ kell adni, akkor mely tényezőket kell figyelembe venni annak eldöntése során, hogy a művet olyan helyszínről közvetítették-e, ahol a közönség nincs jelen?

lének helye szerinti országban fennálló szerzői jogot sértik meg?

7. Rögzítési jog

Ha (i) a dekódoló egység memóriájában, vagy (ii) a televízió-készülék képernyőjén egy műsor (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a műsor jelentős részét többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el:

- a) Azt a kérdést, hogy ezek az egymást követő részletek a műsor rögzítései-e, a nemzeti szerzői jogi szabályozás alapján kell-e eldönteni (mármint azon rendelkezés alapján, amely meghatározza, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözésének), vagy pedig a 2006/115/EK irányelv⁽⁴⁾ 7. cikkének értelmezése segítségével?

- b) Ha a 2006/115/EK irányelv 7. cikkét kell értelmezni, akkor lehet-e a járulékos jellegű másolatokat „rögzítésnek” tekinteni, és ha igen, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a másorokat a hivatkozott cikk értelmében rögzítették-e?

- c) A 2006/115 irányelv 7. cikkében szereplő rögzítési jog kiterjed-e a televízióképernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?

8. A 93/83/EGK irányelvre⁽⁵⁾ alapított védekezés

Összeegyeztethető-e a 93/83/EGK irányelvvel vagy az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikkel az, hogy a nemzeti szerzői jogi szabályozás szerint, ha a mű műholdas adással közvetített ideiglenesen elérhető másolatai vagy a műsor maga megjelennek a dekódoló egységben vagy televíziós képernyőn, akkor az adás véte-

Kihatással van-e a Bíróság álláspontjára az, hogy az adást olyan műholdas dekódoló kártyával dekódolták, amelyet a műholdas műsorsugárzási szolgáltatás nyújtója más tagállamban azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?

9. Arról a kérdésről, hogy az UEFA a 93/83 irányelv szerinti műsorsugárzónak minősül-e

Ha egy szervezet (a továbbiakban: az első szervezet) élő sporteseményekről készített kép- és hanganyagot tartalmazó jeleket közvetít vagy közvetített kódolt műholdas multilaterális anyagban feljogosított műsorsugárzó szervezetek számára különböző országokba, és ezek a műsorsugárzó szervezetek — akár földi televíziós jelekkel, akár műholddal közvetítik — a kép- és hanganyagot tartalmazó élő sportesemény programját, és — kiadói jogkörüknek megfelelően — a saját állomásuk megkülönböztető logóját, saját magyarázó hanganyagukat és a mérkőzés előtt és után, valamint a félidőben közvetített saját anyagukat (a továbbiakban: köztes programok):

- a) A kódolt multilaterális anyag „műholdas nyilvánosságához közvetítésnek” minősül-e a 93/83 irányelv 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 1. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében, ha az anyag dekódolásához szükséges eszközök nem elérhetők a közönség számára, de a dekódoló eszközök lehetővé teszik a köztes programokat hordozó jelek dekódolását azok műholdas közvetítése esetén, és a köztes programok földfelszíni közvetítés esetén kódolatlanok?

- b) Az első szervezet a multilaterális anyagában „a nyilvánosság általi vételre szánt műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba” juttatja-e?

- c) Amikor az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontja a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett végzett cselekményre hivatkozik, akkor ezzel az első szervezetre vagy egy megfelelő műsorsugárzó szervezetre utal-e, vagy pedig tekinthető-e úgy, hogy a jeleket a köztes műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett juttatták a multilaterális anyagba?

10. Az EUMSZ 34. és/vagy EUMSZ 56. cikkre alapított védekezés

- a) Ha az 1. kérdésre adott válasz az, hogy a szolgáltató hozzájárulásával vagy anélkül gyártott feltételes hozzáférést biztosító eszköz a 98/84/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése szerinti „jogellenes eszköznek” minősül akkor, ha a szolgáltató engedélyén kívül eső körben használják védett szolgáltatáshoz való hozzáférésre, akkor mi a jognak a 98/84/EK irányelv által nyújtott alapvető funkciójára hivatkozással meghatározott konkrét tárgya?
- b) Kizárja-e az EUMSZ 34. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti rendelkezés alkalmazását az első tagállamban, amely jogellenesnek minősíti az olyan műholdas dekódoló kártya behozatalát és értékesítését, amelyet a másik tagállamban műholdas műsorszolgáltató azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?
- c) Befolyásolja-e a kérdésre adott választ az, hogy a műholdas dekódoló kártyát csak magán- vagy házi célra engedélyezték a második tagállamban, viszont az első tagállamban kereskedelmi célokra használták fel?
- d) Ha a 3. kérdésre adott válasz az, hogy az ott leírt körülmények fennállása esetén a dekódoló kártya használata a hatékony műszaki intézkedés megkerülésének számít, akkor az EUMSZ 34. és EUMSZ 56. cikk mindazonáltal kizárja-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikkét átültető nemzeti szabály alkalmazását?

11. Arról a kérdésről, hogy a zeneművek és irodalmi művek számára nyújtott védelem szélesebb lehet-e az adás többi részének biztosított védeleminél

- a) Kizárja-e az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti a zenemű előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, amelyhez nyilvánosan, műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játsszák le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak

használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy a zenemű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?

- b) Kizárja-e az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti az irodalmi mű előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, amelyhez nyilvánosan, műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játsszák le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy az irodalmi mű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?

12. Az EUMSZ 101. cikkre alapított védekezés

Ha a műsortartalom-szolgáltató egy vagy több tagállam területére nézve kizárólagos felhasználási engedélyeket ad, amelyek értelmében a műsorszolgáltató csak a műsortartalom adott területen belüli sugárzására jogosult (ideértve a műholdas műsorszórást is), és valamennyi engedély olyan szerződéses kötelezettséget tartalmaz, amelynek értelmében a műsorszolgáltatónak meg kell akadályoznia, hogy az engedély alá tartozó műsor vételét lehetővé tevő műholdas dekódoló kártyáját az engedély által lefedett területen kívül használják, milyen jogi vizsgálatot kell a nemzeti bíróságnak elvégeznie, és milyen körülményeket kell figyelembe vennie annak eldöntése során, hogy a szerződéses megkötés ellentétben áll-e az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével?

Így különösen:

- a) úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, hogy az e kötelezettségre alkalmazandó amiatt, hogy annak feltételezhető tárgya a verseny kizárása, korlátozása vagy torzítása; és

b) ha igen, akkor ahhoz, hogy a szerződéses kötelezettség az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alá essen, bizonyítani kell-e azt, hogy az észlelhetően kizárja, korlátozza vagy torzítja a versenyt?

- (¹) A feltételes hozzáféréseken alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 1998. november 20-i 98/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 320., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 147. o.)
- (²) A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EKG tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.)
- (³) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.)
- (⁴) A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 2006. december 12-i 2006/115 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 28. o.)
- (⁵) A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbkötvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EKG tanácsi irányelv (HL L 248., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.)

A Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Spanyolország) által 2010. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Agueda María Saenz Morales kontra Consejería para la Igualdad y Bienestar Social en Almería

(C-230/10. sz. ügy)

(2010/C 209/26)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Az alapeljárás felei

Felperes: Agueda María Saenz Morales

Alperes: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social en Almería

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Kiterjed-e az 1999/70/EK irányelv (¹) hatálya a Junta de Andalucía alkalmazásában álló köztisztviselőkre (ideiglenes álló-

mány), és ezért megállapítható-e, hogy a kinevezett köztisztviselőknél az ideiglenes munkavállalóként végzett munkának megfelelő hároméves juttatásokat is kifizessék?

- (¹) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.)

2010. május 10-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-232/10. sz. ügy)

(2010/C 209/27)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Nijenhuis és Ł. Habiak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 92/49/EKG tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésszövevények prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2009. március 21-én lejárt.

- (¹) HL L 247., 1. o.